

gøjer som smittede Søfolk ombord, og enkelte Personer her i Landet i Tilslutning hertil blev smittede. Foruden paa Psittacosen er Opmærksomheden i de senere Aar blevet henvendt paa flere andre Sygdomme hos Mennesket, der skyldes Smitteoverførelse fra vildtlevende Dyr i fremmede Lande. Foruden den velkendte Overførelse af Pest fra Rotter kan saaledes nævnes den saakaldte Tularæmi, en i Asien og særlig i Amerika, i de seneste Aar ogsaa i Norge hos vilde Gnavere (Kaniner, Harer, Egern m. fl.) forekommende Sygdom der ved Insektbid og paa anden Maade kan overføres til Mennesker. Under Hensyn til den Fare, der saaledes under visse Forhold kan være forbunden med Indførsel af en eller anden Dyreart, maa det anses for nødvendigt, at der findes en almindelig Hjemmel til at udstede saadanne Indførselsforbud.

Den først i Nordamerika opstaaede „Pelsdyrindustri“, der efterhaanden har vundet Udbredelse ogsaa i flere europæiske Lande (Frankrig, Tyskland, Norge m. fl.) har ligeledes begyndt at finde Vej her til Landet, hvor der allerede er oprettet adskillige „Pelsfarme“, om end foreløbig i ret beskedent Omfang. Flertallet af de Dyrearter, der holdes i disse Farme, er Rovdyr (Rævearter, Maararter m. fl.) samt kødædende Pungdyr, og Indførselen af disse Dyr kan rumme den samme Fare for Indslæbning af Hundegalskab som Indførselen af Hunde. Det bør derfor være muligt at fastsætte forskellige Betingelser for Indførsel af saadanne Dyr, særlig Paabud om Oprindelsesattester, Sundhedseftersyn ved Ankomsten, Godkendelse af Dyrenes Anbringelse under en Karantænetid m. m., for saa vidt de maatte indføres hertil fra Lande, hvor Hundegalskab forefindes.